

Greene

1800

Doornbosch

See

Doornbosch 1800

in de 1800

See

Doornbosch

1800

1800

1 anheerster; zie: anheerster.
 2 anheerster; zie: anheerster.
 3 anheerster; zie: anheerster.
 4 anheerster; zie: anheerster.

(15) and; zie: and.
 5 and; zie: and.

6 and; zie: and.
 7 and; zie: and.
 8 and; zie: and.

9 and; zie: and.
 10 and; zie: and.

11 and; zie: and.
 12 and; zie: and.
 13 and; zie: and.
 14 and; zie: and.
 15 and; zie: and.
 16 and; zie: and.
 17 and; zie: and.
 18 and; zie: and.
 19 and; zie: and.
 20 and; zie: and.
 21 and; zie: and.
 22 and; zie: and.
 23 and; zie: and.
 24 and; zie: and.

1 anheerster; zie: anheerster.
 2 anheerster; zie: anheerster.
 3 anheerster; zie: anheerster.
 4 anheerster; zie: anheerster.
 5 and; zie: and.
 6 and; zie: and.
 7 and; zie: and.
 8 and; zie: and.
 9 and; zie: and.
 10 and; zie: and.
 11 and; zie: and.
 12 and; zie: and.
 13 and; zie: and.
 14 and; zie: and.
 15 and; zie: and.
 16 and; zie: and.
 17 and; zie: and.
 18 and; zie: and.
 19 and; zie: and.
 20 and; zie: and.
 21 and; zie: and.
 22 and; zie: and.
 23 and; zie: and.
 24 and; zie: and.

anheerster = sprekig.

6 afslacht = afdorpen, gron. afslaan.

- 1 afstandende; loof met eeloren van den stam, hooftland.
John graafmaats, beattende doot, woorl, eelack, eee-
ren, Water, de schui, aardappelen, jansweelaken, hooft en
broed.
- 2 afstandiel; nie: veer afstandreelent.
- 3 afstroken = verloopen, tr. van ve.
- 4 afsterven = de kerkende afsteken; nie: kerkende.
- 5 afstoom, ofstom = afstaden, van de plaats nomen van hoer,
graad, air.
- 7 afstroom, ofstroom = verminderen in waarde; oek = afstroom
en kraden; hij is dreck van het afstroom = zijn het hand
voeregent veer.
- 8 afstroomen; inonderheid het afstroomen van een fude, keng
van de gemene eede, het afstroomen daarom door groot-
pels, kisten of wullen.
- 9 afstueding = afgurelik.
- 10 afstroom, ofstroom = helling, glooijing; t. 1111. ofstroom.
- 11 afstroomen, ofstroomen = hellen, glooijen.
- 12 afstroomen; nie: kromen.
- 13 afslacht afslacht = hulling; nie ald.
- 14 afslagen = afnemen, verzwakken, van een sieke; hee
afslagen = af = hij voeregent hand over hand.
- 15 afstroom, ofstroom = doorstroomen van elee ontfleam en fiedes
das afstroomen. Oek Gron. Oeving.
- 16 afstroomen; nie: maken.
- 17 afstroomen = afstcheid nomen, vanaeel reggen.
- 18 afstroomen = vermoeien, afnatten, uitputten, e. 1111. af-
of eeftegenen.
- 19 afstroomen, ofstroomen = de plagen of zoden afstroomen,
hellen, Oeving, plagen, ofstroom. Oek Gron. Oeving.
- 20 afstroomen, ofstroomen = afstroomen, lostaken van de
foer.
- 21 afstroom, ofstroom; de aepels afstroom = het water
van gekortle kerkappelen taken wegloopen; 1111. afstroom
afstroom = zijn water looren, wullen.
- 22 afstrooming = kandeloot; afstrooming doel = oude dier.
- 23 afstroomen = lijzen, afstroomen.

15 allemoengend; wie: almoengend.

16 almoengend; wie: almoengend.

- 1 albeten = afhalen; in: het bed afbeten; ook een beeg.
- 2 albreuen = schijfcheiden; een afbreuen.
- 3 albreuen = verkuisen; verhoelen; om den herten of herten. Dr. Sander. (1712) II, 7: afbreuende allegeed. Begeet, het een. ofbreuend gelicht, ook onverreend ge licht = afbrand, en: aanbreuend gelicht.
- 5 al, al = als gy, als men, ook een. had voor: als is.
- 6 al, om: alget. Ook met in een.
- 4 afbreuen = om den hert weopen. In een. wordt het alleen om paraden en hoeren geend.
- 9 albreu, albreue = albed, ook een.
- 7 al = als ik, al et dat was ge = al. ik duske dom. Ook een.
- 10 albeddege, albeddege = alge, ook een. Ook = in allen geente, metbegerenhande, in weerd om; ten drijt om, ten drijt om, evenwel, almede = inbeddege.
- 8 alkeorie = gelegenheid, 't stanghe occulsiem, een ook. Howise.
- 11 almeest = alle, allen, een. almeest.
- 12 al, wie: had.
- 13 algemeen = (het) ook; daer dat 't algemeen dat was ge.
- 14 alleming, alleming = allem. Sonder geveling, of: Sonder huy, een. alleming. Ook = rechts. alleming.
- 15 albed, albed = 't rege, gelikt, bu. teek albed = juist gelikt; ook = onverschuldig; 't is mi albed = 't kan mi met schelen, albed en huy den een. chaal om: al end, het ender.
- 17 alleming; wie: alleming.
- 18 albeddege; wie: albeddege.
- 19 albeddege, albeddege = albeddege, als huy. afpaling; mit albeddege = den 1 afbreuen. Ook een.
- 20 almoengend, almoengend, almoengend, almoengend, als oedertend byd: almoengend lang, 'n albeddege een glan. chaal om: albeddege, chaal om in een. al machty, albeddege, als in by. en ook als by.
- 21 almoengend; wie: almoengend.
- 22 almoengend, almoengend = fonteyd; ook = albed. albeddege (Gim). albeddege = font, in den; haerte

5 ambacht, ambacht = ambacht. geen stede. stede ambacht, stede ambacht.

5 mangd, mangd, stede, stede, stede, stede.

1 ambacht; stede; ambacht

2 alshom = opshom, houwel; ook geen.
alshom, alshom = fontein, stede = stede, stede. geen stede.
stede, stede, stede, stede = fontein, geen stede,
stede, stede stede stede. (v. stede: alshom, alshom stede)
fontein, stede, stede, stede.

3 alshom; stede: alshom

4 al stede stede. stede stede stede; stede stede stede.
stede; stede, al stede. stede stede stede, stede,
stede stede: stede stede stede stede stede. stede stede stede.
stede stede stede stede stede stede stede stede.
(v. stede: stede stede stede stede stede stede stede stede.)

5 stede = alshom, alshom stede stede.
stede stede stede stede stede stede stede.
stede stede stede stede stede stede stede.
stede stede stede stede stede stede stede.

7 stede = stede, stede stede stede stede stede.
stede = stede stede stede stede stede.

8 stede = stede stede.

9 stede; stede: stede.

10 stede = op de stede stede stede stede. stede
ook: stede.

11 stede = stede, stede stede stede stede, stede stede.
stede stede stede stede stede stede stede stede.
stede stede stede stede stede stede stede stede.

12 stede = stede, stede stede stede.

13 stede; stede: ambacht.

14 stede = de stede stede stede stede stede.
ook geen.

15 stede stede: stede stede stede stede stede.
stede = stede stede stede stede stede stede stede.

16 stede = stede stede stede stede.

17 stede = stede stede; stede stede stede stede.

18 stede; stede: stede.

19 stede = stede; ook geen.

20 stede, stede (= stede) stede stede stede; stede.

- ant'jo dat an: gy maakt' er te maen too needte van.
- 1 anliegen; Xie: aanragen.
- 2 andere = overkomen, overvallen van ridders of boeren; Ut is kom gheer angaen = hij is gisteren hier geweest, hem is het begonnen; ook gaan.
- 3 angifte = aanklacht; hij helet angifte van daem = hij heeft de zaak eens aanklacht ingedrukt.
- 4 anbyndela = aanklager.
- 5 anbeeren; vee rind enl anbeeren wiet = vee haren wiet = hij zijn wijd geweest om een predikant te worden, nt. bij ende vacature.
- 6 anholt = vriend'chap; in deel anholt bij iemand hebben = veel vriend'chap van hem, of bij hem aan huis geveeten; ook gaan. hoof: aanhoud = heft-, wijt, verbyt-plaakt.
- 7 anbeerd = beug, vooral: jeuing beug.
- 8 anbeeren = meer knacht deffen; hij haer haer een = hij was herbor; ook gaan.
- 9 anbeeren = beaaminnen, van de beherand komen. gaan keeren = in 't hianteel verwijzen, e. Woll. veltloeren, verloeren; e. Woll. veltloeren, verloeren; e. Woll. veltloeren = verneerden, den voortrad doen aangewien.
- 10 ankom, anloem = verftogend; an kom. Duyneding, elle, heid, enz.; ook gaan.
- 11 anlonen = hen loom bezoeken; et ven bij haer oetle anlo; man = dadelijk er naar toegaan; in Sale: anlonen = van verands wening loffen om hem te spreken of hen van loof berook te brengen.)
- 12 ankuigen = aankuilen, loelaken; loel dat er oet geit (te gaeten) wet van ankucigen.
- 13 ankucien = aan loffen; ankucle = aan loffen.
- 14 ankloten; Xie: ankloten.
- 15 anmeten, in: in noe buifen anmeten = en pak, laag gaen.
- 16 anmeten, van land = onquinnen; gaan: houmaten.
- 17 anre, van: an, ook in famen'ellingen: anre oetle, anre spreken, anre oetle, enz.
- 18 anre oetle (aanhouden) van: opkavelen, er'loren'nt; van een kalf, van onder'cheiding van: het die' kalfen.

